

k bezprodlenému projednání o d e p ř e. V tomto případě byla obžalovaná, byť i nemající obhájce, dle záznamu v protokolu o hlavním přelíčení o svém právu dle §u 263 tr. ř. poučena, ke kterémužto poučení vůbec žádného prohlášení neučinila. Avšak obžalovaná, neodepřevši své přivolení, i o rozšířené obžalobě se zodpovídala a usvědčující udání svědků průvodních vyvracela. V tom spatřovati jest chování, jež jiného výkladu nepřipouští, než že k bezodkladnému jednání o rozšířené obžalobě svoluje, jakž i soud lichevni ve své zprávě potvrzuje, že hlavní přelíčení dle chování se obžalované provedeno bylo v předpokladu a pod tím dojmem, že obžalovaná s provedením souhlasí. Jest proto zmateční stížnost i s hlediska §u 281 č. 8 tr. ř., který by vlastně — pro porušení předpisu §u 263 tr. ř. — jedině přišel v úvahu, zřejmě bezdůvodna a bylo zmateční stížnost zavrhnouti,

Čís. 1427.

Vysvědčení o době učební, vydané mistrem a opatřené pečeti obce, není veřejnou listinou ve smyslu §u 199 písm. d) tr. zák.

Absolutně nezpůsobilým prostředkem k oklamání (§ 197 tr. zák.) jest pouze takový, jenž za žádných okolností nemůže vésti k zamýšlenému trestnému výsledku.

Podvod listinný jest dokonán, jakmile pachatel použil padělku jako prostředku k oklamání v podvodném úmyslu, bez ohledu na to, zda došlo skutečně k oklamání.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1923, Kr II 599/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jihlavě ze dne 11. května 1922, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu dle §§ 197, 199 d) tr. zák., zrušil napadený rozsudek a uznal obžalovaného vinným přestupkem podvodu dle §§ 201 a) a 461 tr. zák., jehož se dopustil tím, že v roce 1920 v P. ve vysvědčení o době učení, vystaveném dne 15. srpna 1920 Josefem O-em a obecní radou v K. potvrzeném, rok vstupu do učení z 1920 na 1919 přepsal, pokud se týče předepsati dal, a takto padělanou listinu Vladimíru S-ovi jako předsedovi společenstva ve V. předložil, čímž společenstvo na svém právu, žádati pro udělení výučného listu učební dobu 2½ roku, mělo utrpěti škodu.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost uplatňuje číselně důvod zmatečnosti čís. 9 b), provádí však ve skutečnosti zmatek čís. 9 a) §u 281 tr. ř. a jest částečně odůvodněna. Právem namítá stěžovatel, že vysvědčení o době učební, vydané Josefem O-em, řeznickým mistrem v K., a opatřené obecní pečeti, není listinou veřejnou a že tudíž její padělání nelze podřaditi pod trestní ustanovení §u 199 d) tr. zák. Dle §§ 292 a 293 odstavec první

civ. ř. s. dlužno pokládati za veřejné listiny pouze takové, které jsou vydány úřadem veřejným neb osobou veřejně pověřenou v mezích jejich příslušnosti, v předepsané formě, jakož i jiné listiny, zvláštními zákonnými ustanoveními za veřejné prohlášené. Těchto předpokladů v tomto případě není. Připojení pečeti obecní rady v K. nemůže propůjčiti vysvědčení, vydanému mistrem o učební době učňově, ráz veřejné listiny z toho důvodu, že potvrzování takovýchto vysvědčení přísluší dle zákona (104, 114 lit. c) zákona ze dne 15. března 1883, čís. 39 ř. zák. upraveného dle nař. min. obch. ze dne 16. srpna 1907, čís. 199 ř. zák.) výlučně živnostenskému společenstvu. Dlužno proto pokládati vysvědčení o době učební, které zde padělal nebo padělati lal obžalovaný, za listinu soukromou, poněvadž nemá předepsaného potvrzení živnostenského společenstva dle uvedeného zákonného předpisu. Nelze však souhlasiti s dalším náhledem zmateční stížnosti, že čin obžalovaného není vůbec trestným proto, že padělání soukromé listiny nebylo způsobným prostředkem k oklamání předsedy společenstva živnosti, protože je povinen konati zápisy do knihy učňů a vydávati vysvědčení výuční pouze na základě správně vystavených vysvědčení o době učební. Stížnost přehlíží, že za absolutně nezpůsobilý prostředek k oklamání (jaký má zákon na mysli) lze pokládati pouze takový, který za žádných okolností nemůže vésti k zamýšlenému trestnému výsledku. Toho zde tvrditi nelze, poněvadž nebylo nikterak vyloučeno, že mohlo býti padělání doby učební při menší bdělosti a pozornosti předsedy společenstva přehlédnuto a že by byl nastal bezprávný účinek, pachatelem zamýšlený. Padělání soukromé listiny jest sice také zločinem dle §§ 197, 201 a) tr. zák., ale jen tenkrát, převyšuje-li škoda, pachatelem zamýšlená 200 Kč. V tomto případě jest zjištěno, že obžalovaný zamýšlel zmařiti veřejnoprávní účel, který stát sleduje zákonnou úpravou doby učební u živnostenských učňů v zájmu náležité jejich výchovy na samostatné živnostníky. Jednání obžalovaného naplňuje skutkovou podstatu přestupku podvodu dle § 201 a), 461 tr. zák., a to dokonaného, poněvadž podvod listinný jest dokonán, jakmile pachatel použil padělku jako prostředku k oklamání v podvodném úmyslu, bez ohledu na to, zda došlo skutečně k oklamání.

Čís. 1428.

Promlčení ohledně veškerých jednotlivých činů, z nichž se celek skládá, počíná teprve dovršením posledního z nich.

Ochrana známek (zákon ze dne 6. ledna 1890, čís. 19 ř. zák.).

Majitel obchodu, jenž ví, že má na skladě zboží neoprávněně označené cizí známkou, ale nepostará se o to, by jeho prodavačům bylo zabráněno v prodeji takového zboží, dopouští se vědomě zasažení do cizího práva známkového ve smyslu §u 23 zák.

Zákon předpokládá kupitele obyčejného, nevyvíjejícího při požadování zboží, známkou chráněného, obzvláštní pozornosti.

Zboží jest opatřeno známkou i tehdy, když známka spojena jest s obalem nebo s lahví, v níž pro své tekuté skupenství přichází zboží do obchodu.